

Φθιώτιδος Συμεών: «Μήπως είμαστε μόνο φύλλα χωρίς καρπούς;»

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Φθιώτιδος](#)

Από την πολυπληθή Ενορία του Αγίου Αθανασίου στα Γαλανέικα Λαμίας ξεκίνησε απόψε τις Ιερές Ακολουθίες της Αγίας και Μεγάλης Εβδομάδος ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Φθιώτιδος κ. Συμεών. Ο κ. Συμεών χοροστάτησε στον Όρθρο της Μ. Δευτέρας, ενώ στην Ιερά Ακολουθία εκτός από τους πιστούς της Ενορίας, οι οποίοι και είχαν πληρώσει τον Ιερό Ναό, παρακολούθησαν και αναρίθμητοι τηλεθεατές και ακροατές, καθώς η Ιερά Ακολουθία του Νυμφίου μεταδόθηκε απευθείας από τηλεοράσεως, ραδιοφώνου και διαδικτύου.

Τους Ιερούς Ύμνους απέδωσαν χοροί μαθητών του Ωδείου της Ιεράς Μητροπόλεως Φθιώτιδος «Γερμανός ο Μελωδός», υπό την Διεύθυνση του Πρωτοψάλτη του Ναού

και Καθηγητή του Ωδείου κ. Σεραφείμ Κυρίτση και του Λαμπαδαρίου κ. Κωνσταντίνου Μπαρτσώκα.

Στο κήρυγμά του ο Σεβασμιώτατος αναφερόμενος στα γεγονότα και στα πρόσωπα τα οποία ενθυμείται και τιμά η Εκκλησία μας την Αγία και Μεγάλη Δευτέρα χαρακτηριστικά ανέφερε:

«Εισήλθαμε στη πιο όμορφη και πιο γλυκιά Άνοιξη, για να θυμηθούμε το μεγάλο Νομπελίστα Έλληνα ποιητή, Γιώργο Σεφέρη, που είναι η Μεγάλη Εβδομάδα, που μας οδηγεί στο Άγιο Πάσχα. Και ξεκινήσαμε σήμερα αυτό το ταξίδι με τον Όρθρο της Μεγάλης Δευτέρας που τελέσαμε απόψε, όπου η Εκκλησία μας μνημονεύει τον Δίκαιο και Πάγκαλο Ιωσήφ, ένα πρόσωπο πολύ γλυκό της Παλαιάς Διαθήκης που γνωρίζουμε πόσο αδικήθηκε, πόσο υπέφερε από τα ίδια του τα αδέρφια, από την ίδια του την οικογένεια ένεκα της καλοσύνης, ένεκα των χαρισμάτων του, ένεκα του φθόνου, τον οποίον δε μπορούσαν να διαχειριστούν και ακριβώς μας φέρνει αυτό το πρόσωπο η Αγία μας Εκκλησία, γιατί ο Πάγκαλος Ιωσήφ υπήρξε και αυτός, όπως και άλλοι Δίκαιοι και Όσιοι της Παλαιάς Διαθήκης, προτύπωση του ίδιου του Χριστού μας, της Σταυρωμένης αγάπης, υπήρξε προτύπωση όπως και ο Δίκαιος Ιώβ και ο Ιωνάς μέσα στο κήτος και τόσοι άλλοι, οι οποίοι ουσιαστικά με τον τρόπο της ζωής τους, στην εποχή τους και σε κάθε εποχή, φανερώνουν και μας δείχνουν τον Κύριο που έρχεται προς το εκούσιο Πάθος.

Και το άλλο είναι το οποίο προβάλλει η Εκκλησία μας σήμερα ένα ιδιαίτερο περιστατικό, το οποίο ακούσαμε αναλυτικά στο Ιερό Ευαγγέλιο: εισέρχεται ο Χριστός σε μία πόλη και βλέπει μία συκή κι ο Χριστός ήθελε να γευτεί, να τραφεί από τους καρπούς αυτής της συκής. Ξέρουμε πολύ καλά τα σύκα πόσο θρεπτικοί καρποί είναι και μάλιστα και σήμερα ακόμα στην παράδοση τη μοναστική οι μοναχοί αποξηραίνουν τα σύκα για να περνούν τον χειμώνα, για να περνάνε την δύσκολη περίοδο της νηστείας, όπου πραγματικά είναι ιδανικά και για την υγεία και την ευεξία. Και αυτή η συκή είχε μόνο φύλλα, λέει ο Ευαγγελιστής, δεν είχε καρπούς με αποτέλεσμα να την καταραστεί ο Χριστός και να ξηραθεί τελείως. Αφού δεν είχε καρπούς, δεν είχε και καμία αξία να υπάρχει.

Εικόνα συγκλονιστική, η οποία χτυπάει ένα καμπανάκι για όλους εμάς. Μήπως είμαστε μόνο φύλλα χωρίς καρπούς; Τι δένδρο είμαστε; Τι προσωπικότητες είμαστε, σε ποια πνευματική κατάσταση είμαστε. Μήπως είμαστε μονάχα ωραία φύλλα και μάλιστα ίσως και καλλωπιστικά; Μήπως και τα ψεύτικα αυτά, τα οποία μπορεί να φαίνονται όμορφα, να έχουν πολυχρωμία, να λάμπουν αλλά δεν έχουν καρπό, δεν έχουν μυρωδιά, δεν έχουν γεύση, δεν έχουν κάποια ιδιαίτερη αφή;

Άραγε η ζωή μας η πνευματική μήπως είναι εγκλωβισμένη σε μία εικόνα;

Αυτό έρχεται να μας ρωτήσει ο Χριστός. Μήπως είναι μία εξωτερική θρησκευτικότητα; Μήπως είναι μία τυπική θρησκευτικότητα και μήπως απουσιάζουν από τη ζωή μας οι καρποί του Αγίου Πνεύματος και ξέρουμε ποιοι είναι οι καρποί του Αγίου Πνεύματος. «ὁ δὲ καρπὸς τοῦ Πνεύματός ἐστιν ἀγάπη, χαρά, εἰρήνη, μακροθυμία, χρηστότης, ἀγαθωσύνη, πίστις, πραότης, ἐγκράτεια», αναφέρονται στους προς Γαλάτας Επιστολή του Αποστόλου Παύλου.

Και γιατί το θέτει αυτό το ερώτημα ο Χριστός σε όλους μας; Γιατί αν δεν έχουμε καρπούς Αγίου Πνεύματος και έχουμε μόνο φύλλα συκής, κινδυνεύουμε και εμείς να σταυρώσουμε το Χριστό.

Κινδυνεύουμε κι εμείς να είμαστε με αυτούς, οι οποίοι δεν τον ακολούθησαν, με αυτούς οι οποίοι τον οδήγησαν πάνω στον Γολγοθά και τον εγκατέλειψαν εκεί νομίζοντας ότι με αυτό το τρόπο θα τελειώσει η ιστορία του κόσμου, ουσιαστικά, θα έλθει το τέλος του Θεού. Και σήμερα υπάρχουν άνθρωποι, φιλοσοφίες, ομάδες που πιστεύουν ότι ήρθε το τέλος του Θεού κι όχι μόνο σήμερα, αιώνες τώρα, αλλά περνάνε οι αιώνες, περνάει η ζωή κι ο Θεός είναι Παρών, είναι «πανταχού Παρών και τα πάντα Πληρών» γιατί ο Θεός είναι Πάγκαλος. Ο Θεός είναι η μόνη αληθινή αγάπη, την οποία δεν μπορεί να την νικήσει, δεν να μπορεί να την ξεπεράσει καμία άλλη ανθρώπινη σκοπιμότητα ή ιδιοτέλεια ή αδυναμία.

Και επίσης πάλι σήμερα στο Ευαγγελικό Ανάγνωσμα ο Χριστός μας αναφέρει κάτι πάλι συναρπαστικό. Συνομιλώντας με τους ανθρώπους που ήταν ακριβώς μόνο

φύλλα και όχι καρπούς, που ήταν οι υποκριτές και οι Φαρισαίοι, που ήταν οι άνθρωποι οι δήθεν θρησκευόμενοι, αυτοί που δήθεν αγαπούσαν το Χριστό, τους λέει κάτι συγκλονιστικό, σκανδαλιστικό, ανατρεπτικό τελείως. Λέει: «ήρθε ο Ιωάννης «έν όδῳ δικαιοσύνης» αναφέρεται στον Άγιο Ιωάννη τον Πρόδρομο «καὶ οὐκ ἐπιστεύσατε αὐτῷ», δεν τον πιστέψατε, ίσα ίσα του κόψατε και το κεφάλι, τον οδηγήσατε στο μαρτύριο, ίσα ίσα τον εδιώξατε, τον κλείσατε στη φυλακή. Ποιοί τον πίστεψαν»;

Και εδώ φαίνεται η τόλμη του Χριστού, η τόλμη που απουσιάζει από πλήθος χριστιανών «καθώς πρέπει» τάχατες. Τον πίστεψαν οι τελώνες και οι πόρνες μας λέει ο Χριστός, ευθαρσώς, με αυτούσιες αυτές τις εκφράσεις, χωρίς περικαλύμματα ευγενείας και καλόν τάχατες τρόπο που έχουμε εμείς οι δήθεν ευγενείς άνθρωποι. Οι τελώνες και οι πόρνες πίστεψαν στον Ιωάννη, πίστεψαν στο Ευαγγέλιο, πίστεψαν στο μήνυμα της σωτηρίας και τελικά μπορεί να ήταν γυμνές οι πόρνες και ξεγυμνωμένες και οι τελώνες από φύλλα δήθεν αρετής, αλλά μάλλον υπήρχαν κάποιοι καρποί μέσα στην καρδιά, οι οποίοι καρποί έφεραν αυτήν την προσφορά στο Χριστό, ώστε ο πεινασμένος για καρπούς Αγίου Πνεύματος Χριστός να χορτάσει από τους αμαρτωλούς, όπως χόρτασε πάνω στο Σταυρό. Την μεγαλύτερη παρηγορία ο Χριστός πάνω στον Γολγοθά από ποιόν την απήλαυσε; Από τον ευγνώμονα ληστή. Την μεγαλύτερη χαρά πάνω στο πάθος Του, πάνω στην οδύνη Του, την έλαβε από το ληστή τον ευγνώμονα, από τον αμαρτωλό, από τον κακούργο, ο οποίος όμως είχε τον καρπό της ευγνωμοσύνης, γιατί η ευγνωμοσύνη είναι ο ωραιότερος καρπός του Αγίου Πνεύματος.

Γι' αυτό εύχομαι να πορευτούμε την Αγία και Μεγάλη Εβδομάδα, να ευχαριστήσουμε το Θεό που μας αξιώνει να ζούμε αυτή τη γλυκιά Άνοιξη, που μας αξιώνει να εισερχόμεθα στο Νυμφώνα Του μη έχοντας ένδυμα γάμου, με ευγνωμοσύνη και με ευχαριστία να πορευθούμε στην Ανάσταση του Χριστού».

Ο Σεβασμιώτατος ευχήθηκε πατρικώς στους ιερείς, στα μέλη του εκκλησιαστικού συμβουλίου, στα μέλη του φιλοπτώχου ταμείου, σε όλους τους συνεργάτες της Ενορίας και σε όλους τους πιστούς!

Στην Ιερά Ακολουθία μεταξύ των πιστών παραβρέθηκαν: ο Πρόεδρος του Δημοτικού Συμβουλίου του Δήμου Λαμιέων κ. Σεραφείμ Πρέντζας, η Γραμματέας του Δημοτικού Συμβουλίου κ. Νάγια Φαρδή, η Αντιδήμαρχος κ. Ευαγγελία Ματσούκα, καθώς και εκπρόσωποι άλλων φορέων και συλλόγων του τόπου.

[Δείτε ΕΔΩ φωτογραφικό υλικό](#)